

U Trebinju smo zatekli i nešto filmova a nešto smo donosili iz Dubrovnika pa smo otvorili u Trebinju i prvi bioskop.

Kraj rata je bio očit, dolazili su nam i pojedini istaknutiji intelektualci, posebno iz Mostara koji su pokušavali da utiču na našu politiku, predstavljajući se kao nečiji predstavnici. Takav je slučaj bio sa Cvitanom Spuževićem, koji je došao u sporazumu sa fratrima iz Hercegovine čiji je on bio advokat za vrijeme Kraljevine Jugoslavije. Stigao je u Trebinje i tražio razgovor sa mnom. Sastanak smo mu zakazali u sjedištu Narodnooslobodilačkog fronta Salko Fejić i ja. On je u početku nastupio kao da hoće da pregovara sa Narodnooslobodilačkim frontom u ime Hrvata. Mi smo mu rekli da je zakasnio najmanje tri godine jer da on ne može danas pregovarati u ime hrvatskog naroda kad je već hrvatski narod u svojoj većini u oslobodilačkoj borbi i da su pravi predstavnici hrvatskog naroda oni koji su povelili i vode oslobodilačku borbu, te da on možda može govoriti u ime onih koji su bar sa simpatijama bili na drugoj strani i danas, pošto im je jasna situacija, traže izlaz u novonastalim prilikama. Taj isti Cvitan bio je strašno ožalošćen poslije oslobođenja Mostara, zbog stradanja nekih fratara, ustaša u Širokom Brijegu i Mostaru. Došao je u Oblasni komitet u Mostaru sa suznim očima i postavio pitanje kako se moglo i šta preduzeti prema fratrima bez sporazuma sa njim? No i pored svega toga, smatrajući da će i dalje njegovi sinovi koji su bili u našim jedinicama na njega uticati, predložili smo ga i bio je ministar građevina prve bosanskohercegovačke vlade. Za vrijeme prvih izbora za Skupštinu Bosne i Hercegovine kandidovan je za poslanika za Široki Brijeg i Posušje. Posušanci su tražili da se za poslanika kandiduje i Tune Ramnjak, komunist i advokat koji je živio u Zagrebu i u svim procesima branio komuniste. Tako je došlo do kandidature obadvojice. Odmah poslije raspisivanja izbora Cvitan je došao u Mostar i čitav jedan dan proveo u Biskupiji i u Samostanu, dogovarao se i tražio pomoć Katoličke crkve. Oblasni komitet je to znao. Poslije je došao kod mene kao sekretara Komiteta i pitao me kakav je naš stav o njegovoj kandidaturi. Ja sam mu odgovorio da je njegovu kandidaturu poslao Odbor Narodnooslobodilačkog fronta, a uostalom on je ministar vlade pa kakav mi možemo imati drugi stav prema njemu. Na to je odgovorio da on hoće da zna ka-

kav stav ima Komunistička partija prema njegovoj kandidaturi. Odgovorio sam mu da Partija njemu za zamjenika predlaže Marka Šoljića, starog komunistu i španskog borca koji je rodom iz Širokog Brijega. Na to je on odgovorio da on neće komunistu za zamjenika već da će on sam sebi birati zamjenika. Rekao sam mu da je to njegova volja ali sam mu stavio do znanja da smo obaviješteni da je to stav predstavnika Katoličke crkve i da su mu oni time usloveli njihovu pomoć.

Tako se razvila agitacija. Cvitan sa katoličkim svećenicima i u kolima svog Ministarstva hoda po selima, a Tune Ramnjak sa našim aktivistima pješice.

Na dan izbora čekao je rezultate u Mostaru i kad je saznao da je propao na izborima, da je Tune Ramnjak dobio ogromnu većinu u oba sreza, u toku noći se izgubio iz Mostara. To je bila istinska politička pobjeda na izborima.

RADOVAN PAPIĆ

HERCEGOVINA U REVOLUCIJI

(sjećanja, analize, dokumenti)

NIŠRO »OSLOBOĐENJE«, OOUR IZDAVAČKA
DJELATNOST

Hercegovina u revoluciji

Izdavač
NIŠRO »Oslobođenje«, OOUR Izdavačka djelatnost

Za izdavača
Srboljub Petronijević

Odgovorni urednik
Miroslav Prstojević

Urednik izdanja
Rajka Tomić

Tehnički urednik
Dubravka Turčalo

Štampa
NIŠRO »Oslobođenje«
Za štampariju
Petar Skert

Sarajevo, 1985.
Tiraž: 3.000 primjeraka